

фінансового ринку в створенні нових фінансових інструментів та необхідністю задоволення потреб спекулянтів цінними паперами.

В Україні процес реєстрації похідних цінних паперів почався тільки у 2000 р.. Відтоді ДКЦПФР зареєстровано випуски опціонів, здійснені 19-ма емітентами, обсяги яких незначні порівняно з обсягами ринків похідних цінних паперів розвинених країн.

У 2010 році Комісією було зареєстровано 7 випусків опціонів на суму 2,57 млн грн. У порівнянні з 2009 роком обсяг випущених опціонів зменшився на 3,98 млн грн. [1].

Обсяг випуску похідних цінних паперів (опціонів) становив лише 0,0027 % від загального обсягу випусків цінних паперів, зареєстрованих Комісією.

Похідні цінні папери, на сьогоднішній день, в структурі фондовому ринку країни не займають значну частку. Повною мірою не використовуються всі можливі інструменти для залучення та розміщення вільних коштів.

Для зміни становища на фондовому ринку України, даних фінансових інструментів, необхідно запровадити регуляторні акти, які визначатимуть чіткі умови та вимоги реєстрації випусків цінних паперів, здійснюватимуть нормативні функції в процедурах пов'язаних з здійсненням фондовими біржами клірингу, розрахунками за договорами, а також сприятиме збільшенню кількості їх використання.

Список використаної літератури:

1. Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс] : Режим доступу : http://www.ssmc.gov.ua/press/news/dkcpfr_zupinila_obig_cinnikh_paperviv5.
2. Діяльність комерційних банків на фондовому ринку: світова й вітчизняна практика[Електронний ресурс] : Режим доступу : http://buklib.net/component/option.com_jbook/task.view/Itemid.99999999/catid.145/id.4988/

Куришко Олександр Олександрович

аспірант

ДВНЗ «Українська академія банківської справи

Національного банку України»

Науковий керівник: д.е.н., проф. **Леонов С.В.**

ПОКАЗНИКИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

В даний час в рамках звітності ДСФМУ за напрямками витрачання бюджетних асигнувань виділена система кількісних та якісних показників діяльності національного підрозділу фінансової розвідки.

Серед кількісних показників завантаження працівників національного ПФР спостерігалось виконання планового оброблення повідомлень у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом та фінансуванню тероризму на одного працівника (крім працівників регіональних підрозділів) за 2005-2008 рр., при цьому тенденційним було зростання величини плану розроблення повідомлень про підозрілі фінансової операції на 1

працівника. Для забезпечення оперативного реагування відповідних органів на запити про підозрілі фінансові операції ДСФМУ планувала та реалізовувала заходи щодо скорочення терміну надання відповіді на запити компетентних органів інших держав у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом та фінансуванню тероризму, щорічно [2]. При цьому тенденції зменшення фактичних витрат на 1 фахівця ДСФМУ фактично були різко менші за планове скорочення витрат на 1 фахівця, що пояснювалося не лише незначним скороченням фінансування ДСФМУ, але й значним зростанням кількості фахівців ДСФМУ, в тому числі в центральному офісі.

Дані кількісні показники відображають планові та фактичні значення величини бюджетних витрат та результатів діяльності персоналу національного підрозділу фінансової розвідки, проте в даній системі відсутніми є фактичні показники співвідношення витрат на організацію національної системи фінансового моніторингу та величини вилучених коштів, які були залучені до процесу легалізації, а також фактичні показники величини суми легалізованих доходів, що були виявлені та вилучені, на 1 фахівця ДСФМУ.

Для якісного опису діяльності ДСФМУ в даний час в практиці використовують також якісні показники, зокрема спостерігалось фактичне переважання величини повідомлень, що подані та оброблені в електронному вигляді, над плановими показниками, в тому числі дані тенденції забезпечувалися за рахунок 100-% подачі повідомлень про підозрілі фінансові операції банківськими установами, проте також слід відмітити значне використання паперових повідомлень про підозрілі фінансові операції в практиці небанківських установ [1].

Більшість проектів узагальнених матеріалів, що подаються до правоохоронних органів, затверджуються експертною радою, на що вказує більше 90% значення даного показника, та повне і вчасне виконання доручень. В рамках оцінки показника коректності повідомлень про підозрілі фінансові операції відзначалося фактичне коливання кількості коректних повідомлень в порівнянні з планом, що свідчить про потребу подальшого навчання і підвищення кваліфікації персоналу суб'єктів первинного фінансового моніторингу. Кадрове забезпечення ДСФМУ фахівцями з відповідною освітою мало максимальне значення з урахуванням отриманих, за виключенням 2006 р., документів про відповідну освіту або підвищення кваліфікації.

Проведений аналіз якісних та кількісних показників діяльності національного органу фінансового моніторингу свідчить про високий ступінь фінансового та кадрового забезпечення організації фінансового моніторингу, проте спостерігалися певні недоліки в системі електронного оброблення повідомлень про підозрілі фінансові операції та їх коректної подачі.

Список використаної літератури:

1. Офіційний сайт Державної служби фінансового моніторингу України // Режим доступу: <http://www.sdfm.gov.ua>. - Заголовок з екрану.
2. Куришко О.О. Удосконалення координації діяльності суб'єктів фінансового моніторингу в банківському секторі України [Текст] / О.О. Куришко // Управління розвитком. – Харків, 2011. - № 5 (102). – С. 19-21.

Кузіна Олена Владиславівна

студентка 3 курсу
напрям підготовки «Міжнародна економіка»
ДВНЗ «Українська академія банківської справи
Національного банку України»

Науковий керівник: к.е.н.,ст. викладач **Лопаткіна Ірина Вікторівна**

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ В УКРАЇНІ

Характерним для економіки аграрного сектора України останнім часом є підвищення ділової активності. Фермерські господарства, в свою чергу, розглядають не як великі підприємства, що спеціалізуються на виробництві, а як їх доповнення, що розкривають необхідність сільського господарства [1, 24]. В той же час, зміни, що простежуються в аграрній політиці держави, говорять на користь великих агрохолдингів. Фермерські господарства повинні рахуватись із цими реаліями. Відтак, задачею фермерства в Україні є оцінка сучасного стану власного виробництва, аналіз існуючих проблем, прогноз перспектив і пошук шляхів подальшого розвитку.

Вивченню проблем становлення, функціонування та ефективного розвитку фермерських господарств, як однієї із форм господарювання в аграрній економіці, присвячено наукові праці В.В. Зіновчука, О.В. Крисального, М.Й. Маліка, П.М. Макаренка, В.В. Месель-Веселяка, П.Т. Саблука, В.В. Юрчишина та інших вчених.

Ефективний розвиток фермерських господарств залежить не тільки від державного регулювання відносин, пов'язаних з землею, а й підтримки з боку держави у створенні виробничого забезпечення, розміру земельних угідь, що надаються у тимчасове користування та тенденції формування середнього класу на селі [2, 9]. Фермер несе всі ризики та витрати у разі неврожаю або несприятливих погодних умов. Проблемою може стати, на жаль, гарний врожай, що обумовлює падіння ринкових цін на продукцію селян. Врожайний 2011 рік став для багатьох фермерських господарств перевіркою на стійкість. Фермери змушені були залишати вирощене на полях, щоб не збільшувати збитки додатковими витратами. Держава в цій ситуації не надає жодних гарантій допомоги, але вимагає вчасної сплати податків, оренди тощо [3]. Фінансовий стан значної кількості фермерських господарств не викликає оптимізму. В той же час, позитивним аспектом дії фермерських господарств на селі є те, що фермери надають додаткові робочі місця. З огляду на скрутну ситуацію в сільській місцевості, пов'язану з обмеженим ринком праці,